

Nieuwsbrief PS Updates

Nummer 22, 2026

Redactie: Mr. H. Vorrsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2026:1836](#) 02-06-2026

Rechtbank

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2026:5370](#) 28-05-2026

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:13796](#) 28-05-2026

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2026:6374](#) 22-05-2026

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2026:2922](#) 20-05-2026

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2026:2965](#) 19-05-2026

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2026:2933](#) 12-05-2026

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:10578](#) 29-04-2026

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:12301](#) 24-04-2026

Antillen

[Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, ECLI:NL:OGEEA:2026:132](#) 06-05-2026

RECHTSPRAAK

Verzekerde van de eisende zorgverzekeraar (ASR) is een ernstig ongeval overkomen tijdens de uitoefening van zijn werkzaamheden. De zorgverzekeraar tracht in deze procedure de door haar in het kader van de door de verzekerde bij haar gesloten zorgverzekering gedane uitkeringen te verhalen op Equans Refrigeration B.V. In de arbeidsovereenkomst tussen de verzekerde en Equans Nederland N.V. (destijds anders geheten) stond dat de formele werkgever Equans Nederland N.V. (destijds anders geheten) is en dat de verzekerde feitelijk werkzaam is bij Equans Refrigeration B.V. (destijds anders geheten). De zorgverzekeraar heeft Equans Refrigeration B.V. in deze procedure gedagvaard. Equans Refrigeration B.V. beroept zich in deze procedure op het subrogatieverbod uit artikel 7:962 lid 3 BW. Tussen partijen is niet in geschil dat de werknemer een arbeidsovereenkomst sloot met de nv en niet met de bv. Equans Refrigeration B.V. betoogt dat zij niettemin heeft te gelden als werkgever in de zin van artikel 7:962 lid 3 BW omdat de werkgever feitelijk permanent en exclusief bij haar was tewerkgesteld. Volgens de verzekeraar kan alleen de formeel juridische werkgever zich beroepen op het subrogatieverbod en gaat het verweer van de bv niet op. De rechtbank volgt Equans niet in haar betoog. Uit de wetsgeschiedenis van artikel 7:962 lid 3 BW komt, zoals door de Hoge Raad in het Anderzorg-arrest is beschreven, naar voren dat de wetgever de voorkeur heeft gegeven aan een limitatieve opsomming van duidelijk afgebakende uitzonderingscategorieën boven een meer open geformuleerde maatstaf aan de hand waarvan moet worden beoordeeld of het aan de orde zijnde concrete geval beantwoordt aan de motieven voor het opnemen van de regeling in de wet. Er is dus geen ruimte om aan de hand van de concrete omstandigheden van het geval – in dit geval de aard en duur van de

tewerkstelling van de verzekerde bij de bv – te beoordelen of sprake is van een arbeidsrelatie waarvoor het subrogatieverbod geldt. De rechtbank ziet geen aanleiding om de door Equans Refrigeration B.V. voorgestelde prejudiciële vragen te stellen over de reikwijdte van het subrogatieverbod. De conclusie is dan ook dat Equans kan worden aangesproken door ASR tot betaling van de door haar vergoede en door het ongeval veroorzaakte medische kosten van de verzekerde.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 29-04-2026

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:10578

Zaaknummer: C/09/689425 / HA ZA 25-671

Rechters: P. Dondorp

Advocaten: M.M. Sajjad en L. Carrière-Verlinden

Wetsartikelen: 7:962 BW

RECHTSPRAAK

Vader van de verzoeker was opgenomen in het ziekenhuis in verband met een bacteriële infectie in de rug. Hij kreeg medicatie toegediend via een infuus en zuurstof toegediend via een neusbril. Vader is in het ziekenhuis overleden door een aansluiting van de zuurstoftoevoer op het infuus, waardoor een fatale hoeveelheid lucht in het bloed van de vader terecht is gekomen. Ten tijde van de mondelinge behandeling in deze zaak was nog niet bekend of het OM strafrechtelijke vervolging in zal stellen en zo ja, tegen wie. Het strafrechtelijk dossier bevat verklaringen van betrokken zorgmedewerkers. In deze procedure wordt de rechtbank verzocht om een getuigenverhoor te bevelen. Volgens de rechtbank heeft verzoeker op dit moment (nog) geen wettelijk afdwingbaar recht op inzage en is hij afhankelijk van de welwillendheid van de officier van justitie. Wanneer de verzoeker geen inzage krijgt in de verklaringen die de betrokken zorgmedewerkers ten overstaan van de politie hebben afgelegd dan ligt zijn verzoek in beginsel voor toewijzing gereed. De rechtbank oordeelt dat de verzoeker voldoende belang heeft bij zijn verzoek en dat hij geen misbruik maakt van zijn bevoegdheid. De rechtbank zal het verzoek om leden van de onderzoekscommissie te horen afwijzen, omdat gewichtige redenen zich hiertegen verzetten. Deze personen beschikken uit hoofde van hun rol over informatie die in het incidentenregister staat. Op die informatie heeft de verzoeker geen recht. De conclusie luidt dat het verzoek van de verzoeker om een getuigenverhoor te bevelen in beginsel toewijsbaar is, in het geval dat hij geen inzage krijgt in het strafrechtelijk dossier. Wel behoeft de getuigenlijst naar het oordeel van de rechtbank herziening. De procedure wordt zes weken aangehouden. In die periode heeft de verzoeker de gelegenheid om inzage in het strafdossier te verzoeken en

de rechtbank over de uitkomst daarvan te berichten.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 28-05-2026

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:13796

Zaaknummer: C/09/696617 / HA RK 25-751

Rechters: H.J. Vetter

Advocaten: M.J. de Witte en M.S.E. van Beurden

Wetsartikelen: 196 Rv

RECHTSPRAAK

Strafrecht. De verdachte heeft zich op de bewezenverklaarde wijze schuldig gemaakt aan doodslag op het 22-jarige slachtoffer. De verdachte heeft het slachtoffer in haar woning en in aanwezigheid van hun 13 dagen oude baby een zeer groot aantal steek- en snijletsels toegebracht. Ook heeft de verdachte een video van het slachtoffer gemaakt terwijl hij nog een aantal geweldshandelingen toebracht. Het hof komt tot het oordeel dat de door de zoon gevorderde schadeposten affectieschade (€ 20.000) en shockschade (€ 25.000) zich lenen voor toewijzing. Met betrekking tot het gevorderde bedrag ter zake van aantasting in de persoon overweegt het hof dat op grond van hetgeen is aangevoerd thans niet kan worden vastgesteld dat de benadeelde partij, behoudens waarop de hiervoor toegewezen vergoedingen zien, overigens nog geestelijk letsel heeft ondervonden of op andere wijze is aangetast in de persoon. De zus van het slachtoffer vordert € 20.000 aan shockschade en € 5.000 aan nader te onderbouwen schade. Uit een overgelegd behandelplan volgt dat onder andere sprake is van (trekken van) een PTSS mede als gevolg van de moord op haar zus. Gelet daarop kan de benadeelde partij aanspraak maken op vergoeding van immateriële schade. Het hof is van oordeel dat de vordering zich – naar maatstaven van billijkheid – leent voor toewijzing tot een bedrag van € 5.000. Voor het overige is het hof van oordeel dat de behandeling een onevenredige belasting van het strafgeding oplevert. De moeder van het slachtoffer vordert € 40.000 aan shockschade, € 17.500 aan affectieschade en € 5.000 nader te onderbouwen schade. De gevorderde affectieschade wordt toegewezen. Voor wat betreft de posten shockschade en nader te onderbouwen schade overweegt het hof dat uit de gegevens op het voegingsformulier van de benadeelde partij en uit de daarbij overgelegde stukken niet een

in de psychiatrie erkend ziektebeeld kan worden afgeleid. Er dient nader onderzoek te worden gedaan, het hof is gelet daarop van oordeel dat behandeling een onevenredige belasting van het strafgeding oplevert.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 02-06-2026

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2026:1836

Zaaknummer: 22-002446-25

Rechters: F.W. van Lottum, M.A.J. van de Kar en K. Versteeg

Wetsartikelen: 6:106 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. De verdachte heeft zich schuldig gemaakt aan een poging tot doodslag met drie slachtoffers en het voorhanden hebben van een geladen vuurwapen en munitie. Na een conflict met een van de slachtoffers heeft de verdachte in een drukbezocht café met een vuurwapen richting dit slachtoffer geschoten. Hierbij werden twee andere slachtoffers, die geen enkele betrokkenheid hadden bij het conflict, geraakt. De slachtoffers hebben zich als benadeelde partij in het strafproces gevoegd. Het eerste slachtoffer heeft naast materiële schade € 30.500 als vergoeding voor immateriële schade gevorderd. De rechtbank oordeelt dat het eerste slachtoffer als gevolg van het strafbare feit eveneens rechtstreeks immateriële schade heeft geleden. De benadeelde partij heeft namelijk lichamelijk letsel opgelopen. Die schade wordt naar billijkheid begroot op het gevorderde bedrag van € 30.500. Het derde slachtoffer heeft naast materiële schade € 12.500 als vergoeding voor immateriële schade en € 2.500 als vergoeding voor toekomstige schade gevorderd. De rechtbank oordeelt dat het slachtoffer immateriële schade heeft geleden, namelijk lichamelijk en psychisch letsel. De schade wordt naar billijkheid begroot op het gevorderde bedrag van € 12.500. De rechtbank verklaart het slachtoffer niet-ontvankelijk voor het resterende deel, te weten de nader te onderbouwen schade van € 2.500.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 22-05-2026

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2026:6374

Zaaknummer: 10-190159-25

Rechters: M.J.M. van Beckhoven, H.C. van Vuren en E.M. Moison

Wetsartikelen: 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. De verdachte heeft zich schuldig gemaakt aan de stelselmatige verkrachting van zijn minderjarige stiefdochter. De eerste seksuele handelingen hebben plaatsgevonden toen het slachtoffer slechts 5 jaar oud was en het misbruik is pas geëindigd toen zij 17 was. Het slachtoffer heeft zich als benadeelde partij gevoegd en stelt een vordering van € 35.000 aan immateriële schade in. Naar het oordeel van de rechtbank brengen de aard en de ernst van de normschending, namelijk het door de verdachte jarenlang plegen van ontuchtige handelingen met zijn minderjarige stiefdochter, mee dat de daaruit voor de benadeelde partij voortvloeiende nadelige gevolgen, zozeer voor de hand liggen, dat aantasting in de persoon op andere wijze kan worden aangenomen. De benadeelde partij heeft daarnaast ook voldoende concrete gegevens overgelegd waaruit blijkt dat zij psychisch letsel heeft geleden. De rechtbank acht de gevorderde immateriële schadevergoeding billijk.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 12-05-2026

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2026:2933

Zaaknummer: 16-174878-24

Rechters: S.E. van den Brink, A.M.M. Lemmen en G.M.C. Klink

Wetsartikelen: 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Geduceerden van de toeslagaffaire leggen aan hun verzoek ten grondslag dat zij als gevolg van de kinderopvangtoeslagaffaire schade hebben geleden die hoger is dan de toegekende compensatie. Om vast te stellen hoe hoog die schade is en teneinde hun rechtspositie nader te kunnen bepalen, willen verzoekers hun schade laten beoordelen door onafhankelijke deskundigen. Nu de Staat zich niet (formeel) verzet tegen het verzoek om als deskundige een psychiater te benoemen voor het verrichten van een deskundigenonderzoek per persoon, zal de rechtbank dat verzoek toewijzen. De rechtbank gaat over tot benoeming van een deskundige en legt de IWMD-vraagstelling voor. Ter zitting is met partijen besproken dat de beslissing op het verzoek voor een arbeidsdeskundig onderzoek in dit geval prematuur is. De bevindingen van de psychiater kunnen relevant zijn bij de beoordeling van de vraag of onderzoek door een arbeidsdeskundige doelmatig is, maar dat zal pas veel later kunnen blijken. Om die reden zal het huidige verzoek voor een arbeidsdeskundig onderzoek worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 24-04-2026

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:12301

Zaaknummer: C/09/685759 / HA RK 25-270

Rechters: S.M. de Bruijn

Advocaten: C.L.J.A. Spiertz en H.J.S.M. Langbroek

Wetsartikelen: 202 Rv

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. De vrouw is in het restaurant van een afstapje gevallen en heeft toen haar rechterarm gebroken. Zij heeft het restaurant aansprakelijk gesteld voor de gevolgen van haar val. De aansprakelijkheidsverzekeraar van het restaurant heeft de aansprakelijkheid afgewezen. De vrouw vraagt in dit deelgeschil om te beslissen dat het restaurant aansprakelijk is voor de gevolgen van haar val en dat het restaurant hoofdelijk gehouden is haar materiële en immateriële schade te vergoeden. De vrouw beroept zich primair op artikel 6:174 BW in samenhang met artikel 6:181 BW. Subsidiair beroept zij zich op artikel 6:162 BW. Het gaat in de procedure om een Rijksmonument met binnen meerdere niveaoverschillen. Dat is ook niet in geschil. Naar het oordeel van de rechtbank zijn niveaoverschillen in een pand als dit ook te verwachten. Van een bezoeker mag daarom de nodige oplettendheid worden verwacht en worden verwacht dat deze met niveaoverschillen rekening houdt. De kans om bij de ingang over het afstapje te vallen, is naar het oordeel van de rechtbank klein. Het gaat om een afstapje van 11 centimeter dat duidelijk zichtbaar is, ook omdat het om verschillende materialen gaat. Het hogere gedeelte is van hout en het lagere van beton en daar tussenin zit een ijzeren strip. De vrouw is ongelukkig ten val gekomen met naar letsel en ook nog een vervelende nasleep na (complicaties bij) de tweede operatie, maar de kans dat het opstapje ernstig letsel kan veroorzaken, acht de rechtbank klein. Naar het oordeel van de rechtbank had het restaurant de door de vrouw genoemde veiligheidsmaatregelen niet hoeven te treffen omdat het afstapje duidelijk genoeg te zien is, onder meer door de verschillende materialen (beton, ijzer, hout). De conclusie is dat het restaurant niet aansprakelijk is voor de gevolgen van de val van de vrouw, niet op

grond van artikel 6:174 BW (gebrekkige opstal) en niet op grond van artikel 6:162 BW (gevaarzetting).

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 19-05-2026

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2026:2965

Zaaknummer: C/16/603503 / HA RK 25-214

Rechters: M.S.T. Belt

Advocaten: R.H. Koopman en Velde, H.H.D. van H.H.D. van Velde

Wetsartikelen: 6:174 BW, 6:181 BW en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Eindvonnis in letselschadezaak. In eerdere tussenvonnissen is al geoordeeld dat de gedaagde aansprakelijk is voor de schade die de eiser heeft geleden door het incident dat op 5 mei 2019 heeft plaatsgevonden. Daarbij is geoordeeld dat sprake is van een percentage eigen schuld van 50%. Na toepassing van de billijkheidscorrectie heeft de rechtbank geoordeeld dat de gedaagde gehouden is 60% van de schade aan de eiser te vergoeden. Uit het rapport blijkt dat de eiser niet in staat is zijn eigen werk te verrichten, dat hij niet in staat is om loonvormende arbeid te verrichten in een andere passende functie en dat hij niet in staat is om in een beschutte werkomgeving te werken. Naar de inschatting van de deskundige is hij aangewezen op een niet loonvormende arbeidsmatige daginvulling. In dit eindvonnis wordt het deskundigenbericht van de arbeidsdeskundige besproken en een oordeel gegeven over de schadeposten verlies van verdienvermogen, pensioenschade en huurtoeslag.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 20-05-2026

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2026:2922

Zaaknummer: C/08/282805 / HA ZA 22-224

Rechters: J.N. Bartels, D.N.R. Wegerif en H.J. Berends

Advocaten: E.W. Bosch en R.A. Korver

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Werknemer is in dienst getreden bij de werkgever onder andere als arts in opleiding. De werknemer en collega-artsen hebben meerdere meldingen gemaakt over de werkdruk. De werknemer is meerdere malen uitgevallen. De bedrijfsarts heeft geconstateerd dat de reden voor uitval werkgerelateerd is en gelegen in knelpunten in de arbeidsrelatie. De werknemer is een aantal maanden vrijwillig opgenomen op de crisisdienst van het ziekenhuis. De psychiater heeft op 27 november 2015 geconstateerd dat overbelasting in de werksfeer in etiologische zin een rol speelt, dat de mediationafspraken hem onder de huidige omstandigheden niet geschikt lijkt en een afspraak met de leidinggevende/werkgever door de werknemer alleen te ontraden is. Het UWV heeft in het deskundigenoordeel geoordeeld dat de re-integratie-inspanningen van de werkgever onvoldoende waren. De partijen zijn in mediation gegaan waarna de werknemer bij een andere zorginstelling werkzaamheden heeft verricht in verband met de re-intergratieverplichtingen. De werkgever heeft bij het UWV een ontslagvergunning aangevraagd wegens langdurige arbeidsongeschiktheid, deze is verleend. De werknemer ontvangt sinds 25 januari 2017 een WIA-uitkering en sinds 17 augustus 2018 een IVA-uitkering op basis van 80-100% arbeidsongeschiktheid. De werknemer vordert in deze procedure dat de werkgever aansprakelijk is voor de schade die zij als gevolg van de arbeidsomstandigheden heeft geleden en nog lijdt. De werknemer legt hieraan ten grondslag dat bij de werkgever sprake was van een verhoogde psychosociale arbeidsbelasting. De werkgever stelt primair dat de vordering van de werknemer is verjaard. Subsidiar betwist de werkgever dat sprake was van schadelijke werkomstandigheden of schending van de zorgplicht. De kantonrechter is van oordeel dat de vordering op

verjaring niet slaagt. De kantonrechter oordeelt voorts dat de werknemer onvoldoende heeft onderbouwd dat het beleid van de werkgever heeft gezorgd voor schadelijke werkomstandigheden. Hetzelfde geldt voor de door de werknemer ervaren problemen rondom verlofaanvragen, declaraties en salaris. Verder kan de kantonrechter het zich voorstellen dat de werknemer veel stress heeft ervaren vanwege de herregistratie, maar onvoldoende is gebleken dat het niet kunnen herregistreren te wijten is aan de werkgever. Verder is niet gebleken dat de werkgever haar re-integratie-inspanningen heeft veronachtzaamd. Weliswaar heeft het UWV op 8 december 2015 geoordeeld dat de re-integratie-inspanningen onvoldoende waren, maar het UWV heeft de werkgever verder nooit maatregelen of sancties opgelegd. De werkgever heeft steeds de adviezen van de bedrijfsarts opgevolgd. Op grond van het voorgaande concludeert de kantonrechter dat de werkdruk van de werknemer weliswaar hoog was, maar dat de werkgever daarvoor voldoende oog heeft gehad en maatregelen heeft genomen. Van gevaarlijke of schadelijke werkomstandigheden in de zin van artikel 7:658 BW is daarom binnen de gegeven omstandigheden geen sprake geweest. De vorderingen van de werknemer worden daarom afgewezen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 28-05-2026

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2026:5370

Zaaknummer: 11766614 CV EXPL 25-8845

Rechters: J.H.J. Evers

Advocaten: J.R. Wildeboer en M.L. Jinkes de Jong

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Tussen buren vond een woordenwisseling plaats wat uitmondde in een handgemeen. Een van de buren is later die dag naar de eerste hulp van het ziekenhuis gegaan. Uit de medische notitie van de eerste hulp volgt onder meer dat zijn linkerpols was gebroken, waarvoor hij vier weken gips kreeg. De man heeft zijn buurman aansprakelijk gesteld voor de door hem geleden schade. De man heeft de schadeposten echter onvoldoende onderbouwd. De vordering van de man wordt afgewezen.

Instantie: Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba

Datum uitspraak: 06-05-2026

ECLI: ECLI:NL:OGEAA:2026:132

Zaaknummer: AUA202502185

Rechters: A.J.J. van Rijen

Advocaten: C.H. Lejuez en R. Marchena

Wetsartikelen: 6:162 BW